

Crna Gora
SAVJET AGENCIJE ZA ELEKTRONSKE MEDIJE
Broj: 01 – 414/5
Podgorica, 10.06.2019. godine

Na osnovu čl. 14 Zakona o elektronskim medijima ("Sl.list CG", br. 46/10, 40/11, 53/11, 06/13, 55/16 i 92/17) i čl. 126 stav 3 i 4 Zakona o upravnom postupku ("Sl. list Crne Gore", 56/14, 20/15, 40/16 i 37/17), rješavajući po žalbi privrednog društva „Televizija Vijesti“ d.o.o. iz Podgorice, koje zastupa advokat Saša Vujačić, advokatska kancelarija „Law office Vujačić“, iz Podgorice, (zavedene kod Agencije za elektronske medije pod br. 01-414/5 od 24.05.2019.g.), Savjet Agencije za elektronske medije, na sjednici održanoj 10.06.2019. godine, donio je

RJEŠENJE

1. **Odbija se, kao neosnovana, žalba** privrednog društva „Televizija Vijesti“ d.o.o. iz Podgorice, podnesena protiv Rješenja Agencije za elektronske medije br. 02-414/4 od 09.05.2019. godine.
2. Ovo rješenje će se objaviti na veb-sajtu Agencije za elektronske medije www.aemcg.org.
3. Protiv ovog rješenja može se pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Crne Gore.
4. Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja.

Obrazloženje

Rješenjem Agencije za elektronske medije br. 02-414/4 od 09.05.2019. godine, prihvaćen je prigovor gospodina Budimira Vukićevića iz Nikšića i privrednom društvu „Televizija Vijesti“ d.o.o. iz Podgorice, emiteru televizijskog programa „TV Vijesti“, izrečeno upozorenje, kao upravno-nadzorna mjera zbog kršenja čl. 55 st 1 Zakona o elektronskim medijima i čl. 7 tač. 1, 8 st. 1 i 2 i 12 stav 3 Pravilnika o programskim standardima u elektronskim medijima („Službeni list Crne Gore“, br. 35/11, 7/16 i 8/19), povodom informativne emisije „Vijesti u pola 7“, emitovane dana 10. marta 2019. godine u terminu od 18:38:38 do 18:42:23 sati.

U ostavljenom roku, privredno društvo „Televizija Vijesti“ d.o.o. je uložilo žalbu Savjetu Agencije za elektronske medije (u daljem tekstu: Savjet Agencije) protiv navedenog prvostepenog Rješenja Agencije za elektronske medije (zavedena kod Agencije za elektronske medije pod br. 01-414/5 od 24.05.2019.g.). Žalbom se ukazuje da je „*prvostepena odluka nezakonita jer je donijeta uz bitnu povredu odredaba postupka, pogrešno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu primjenu materijalnog prava*“. Žalbom se naglašava da je „*dispozitiv osporene odluke nejasan, i u suprotnosti sa dokazima, što predstavlja bitnu povredu odredaba postupka*“. Naime, kako se navodi u žalbi „*ne stoji stav prvostepenog organa da su video prilogom novinarkе Svetlane Đokić objavljenim od strane emitera Televizija Vijesti doo Podgorica, povrijeđene odredbe Zakona o elektronskim medijima, Pravilnika o programskim standardima u elektronskim medijima kao ni Zakona o zaštiti podataka o ličnosti*“.

Žalbom se ističe da se „*prilog odnosio na policijske službenike i njihovo ponašanje za vrijeme obavljanja policijske službe*“, pa samim tim, kao se navodi u žalbi „*jasno je da se emitovani prilog nije odnosio na njihov privatni život... i kako se ne radi o maloljetnim licima evidentno je da emitovanjem spornog priloga nije moglo doći do kršenja člana 55, stav 1 Zakona o elektronskim medijima*“. Takođe žalbom se ukazuje „*da je novinar dužan da sebe stavlja uvijek u službu interesa i informisanja javnosti a informacija od javnog interesa svakako je prijava građana na mogući slučaj policijske torture i izvještavanje o tome*“.

Podnosilac žalbe naglašava „*da prilikom emitovanja navedenog priloga ni na koji način nije ugrožena pretpostavka nevinosti policijskih službenika čija imena su pomenuta, ... jer se ni u jednom dijelu priloga ne sugerise na krivicu jedne ili druge strane, već uvijek postupa sa dužnom novinarskom pažnjom*“. Nadalje, u istoj se ukazuje da „*navodi prvostepenog organa da u prilogu stoji 'neproporcionalno više stavova jedne strane' ne znači automatski naklonjenost jednoj strani, već da je ta strana imala više da kaže*“, kao i da je

„poslije navoda jedne strane, uslijedio je odgovor Unutrašnje kontrole policije da 'nije bilo nezakonitog postupanja policajaca' koji je sam po sebi dosta kratak u odnosu na detaljno opisivanje događaja sa strane porodice Radović, ali je dobijen od nadležnog organa i kao takav je prenijet javnosti, čime je nedvosmisleno ispoštovan princip pretpostavke nevinosti, koju inače novinarka svojim komentarima nije ni dovela u pitanje“.

Povodom navoda u rješenju prvostepenog organa da novinarka nije kontaktirala policijske službenike lično, Upravu policije ili druge organe (npr. Foreznički centar) podnosilac žalbe ukazuje da „se stiče utisak da je novinarka prije objavljivanja priloga, koji je objavljen isključivo kako bi izazvao polemiku u javnosti i uticao na nadležne organe da preispitaju sve iznijete stavove, i nelogičnosti, bila dužna da sama ispita sve činjenice utvrdi njihovu istinitost pa tek onda da objavi prilog, što je apsurdno“.

Podnosilac žalbe naglašava da je u predmetnom prilogu „novinarka postupila sa dužnom novinarskom pažnjom kada je od Unutrašnje kontrole policije... pribavila izjašnjenje o predmetnom događaju i isto izjašnjenje objavila u toku samog priloga“, kao i da je „izostanak kontaktiranja policijskih službenika lično radi pribavljanja njihovih izjašnjenja, apsolutno se ne može cijeniti kao kršenje niti jedne odredbe zakona, kod činjenice da policijski službenici obavljaju javna ovlašćenja u službi zaštite građana u okviru Ministarstva unutrašnjih poslova“.

U žalbi se navodi da „prvostepeni organ vrlo ciljano izvlači iz konteksta određene djelove objavljenog priloga, kako bi utvrdio nepravilnosti u radu emitera, što je neprihvatljivo i suprotno zakonu, jer isti svoju odluku mora zasnovati na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, a ne na djelovima rečenica, koje su izvučene iz konteksta i koje se bez sagledavanja cjelokupnog video priloga ne mogu pravilno ocjeniti“. Takođe, u obrazloženju se navodi da nije došlo do prekršaja cjelovitog i nepristrasnom informisanju javnosti.

Podnosilac žalbe zaključuje da je predmetni prilog „objavljen u cilju informisanja javnosti o događaju koji je od javnog značaja, u kome su prenijeti suprostavljeni stavovi, pri čemu se emiteru niti novinaru ne može uskaratiti pravo na iznošenje zapažanja i komentara a ne 'stavova' kako to pogrešno cijeni prvostepeni organ kada tvrdi da novinarka iznosi svoj stav kada navodi da 'iako se po slikama vidi da su policajci pili alkohol, uradjeni alko test bio je negativan...' pa čak i da ista 'manipuliše dokazima', što je apsolutno netačno“. Naime, žalbom se ukazuje da je „nesporno pravo novinara da objavljuje zapažanja i da komentariše događaje... koje se ne može poistovjetiti sa 'stavovima' koji bi se ogledali eventualno u određenim tvrdnjama a ne zapažanjima kao što je ovdje slučaj, što prvostepeni organ ne razlikuje, usled čega izvlači potpuno pogrešan zaključak“.

Povodom navoda u rješenju prvostepenog organa da je emiter emitovanjem snimka sa nadzornih kamera na sugestivan i tendenciozan način predstavio izjavu brata osumnjičenog, te da je objavljivanjem tog snimka svjesno prihvatio rizik od senzacionalizma, ponosilac žalbe ističe da su isti „suprotni svim novinarskim načelima i slobodi izražavanja, kod činjenice da se emitovani snimak ticao pitanja od javnog interesa, i da pravo emitera na njegovo objavljivanje ni na koji način ne može biti uskraćeno jer bi se na taj način direktno povrijedilo pravo na slobodu izražavanja“. Nadalje, u žalbi se konstatuje „snimak objavljen iz razloga što se izjava brata osumnjičenog temelji na tom snimku, a javnosti je objavom samog snimka ostavljeno da sama izvede zaključak s obzirom na loš kvalitet snimka iz kog razloga je isti i više puta emitovan, kako se gledaoci ne bi doveli u zabludu“. Takođe, podnosilac žalbe ukazuje da je Evropski sud za ljudska prava u slučaju Radio Twist protiv Slovačke, predstavka br. 62202/00 „zauzet stav da činjenica da su snimci napravljeni i dobijeni nezakonito u slučaju kada se isti tiču javnog interesa ne može da liši novinare koji su ga emitovali zaštite njihovog prava na slobodu izražavanja“, pa samim tim podnosilac žalbe zaključuje da se „objavljeni snimak nesporno odnosio na događaj koji je od javnog interesa, a objavljenje u cilju davanja javnosti mogućnosti da sama izvede zaključke o spornom događaju, to se objavljivanje takvog snimka ne može niti osporavati niti cijeniti kao 'senzacionalizam' kako to pogrešno cijeni prvostepeni organ“.

Žalbom se ukazuje „da ne stoje navodi prvostepenog organa da se objavljivanjem Zapisnika o izvršenoj kontroli prisustva alkohola u organizmu krši pravo na privatnost, imajući u vidu da se radi javnoj ispravi koja nije označena stepenom tajnosti, a njihovo objavljivanje je u konkretnom slučaju bilo opravdano“ kao i da je „jedini cilj objavljivanja Zapisnika objelodanjivanje informacije o izvršenom alkotestiranju policijskih službenika u javnosti a ne ličnih podataka, kako bi se kao i u slučaju snimka, javnosti predočilo na čemu brat osumnjičenog temelji svoju izjavu koju je emiter prenio, što prvostepeni organ nije želio cijeniti niti razmatrati prilikom odlučivanja“. Takođe, u žalbi se navodi da „čak i ukoliko bi se cijenilo da objavljivanje Zapisnika o izvršenoj kontroli prisustva alkohola u organizmu predstavlja

narušavanje privatnost... objavljivanje istih se može opravdati upravo dokazivim javnim interesom, koji se ogleda u pravu javnosti da bude upoznata sa svim okolnostima predmetnog događaja ”.

Podnosilac žalbe posebno ističe da „*podnosilac prigovora niti lica na koja se prigovor odnosi nisu koristili prava na odgovor i ispravku*“. Takođe, se u žalbi navodi da je u prilogu „*sve iznijeto na profesionalan način i ne vrijeđajući ničije dostojanstvo i poštujući privatnost*“, kao i saglasno Kodesu novinara, pa je samim tim kako se zaključuje „*prigovor u ovoj pravnoj stvari neosnovan, dok je odluka prvostepenog organa u cjelosti nezakonita*“.

Na kraju, podnosilac žalbe predlaže da Savjet Agencije „*napadnuto rješenje... ukine i predmet vrati na ponovni postupak i odlučivanje*“.

Na sjednici održanoj 10.06.2019. godine, Savjet Agencije je razmotrio predmetnu žalbu i tom prilikom ostvario uvid u sljedeće spise predmeta:

- Prigovor privrednog gospodina Budimira Vukićevića iz Nikšića (zaveden kod Agencije za elektronske medije pod br. 02-414 od 18.03.2019. godine);
- Zahtjev za izjašnjenje privrednog društva „Televizija Vijesti“ d.o.o. povodom navoda iz prigovora (akti broj 02-414/2 od 25.03.2019. godine);
- Izjašnjenje privrednog društva „Televizija Vijesti“ d.o.o. na prigovor (zavedeno kod Agencije za elektronske medije pod br. 02-414/3 od 01.04.2019. godine);
- Rješenje direktora Agencije za elektronske medije po prigovoru (akt br. 02-414/4 od 09.05.2019. godine);
- Žalbu privrednog društva „Televizija Vijesti“ d.o.o. na Rješenje direktora Agencije za elektronske medije (zavedena pod br. 01-414/5 od 24.05.2019.god.).

Razmatrajući osnovanost žalbenih navoda, a na osnovu informacija i navoda sadržanih u spisima predmeta, Savjet Agencije je konstatovao sljedeće:

- 1) Emiter je, dana 10. marta 2019. godine, u informativnoj emisiji „*Vijesti u pola 7*“ u terminu od 18:38:38 do 18:42:23 sati (3 minuta 45 sekundi) emitovao prilog, sljedeće sadržine (transkript):

Najava: „*Porodica Novljanina Marka Radovića koji je uhapšen prije tri mjeseca pod sumnjom da je pokušao da ubije dva policajca tvrdi da to nije tačno, već da su policajci njega teško povrijedili. Zbog toga su nam dostavili i snimak spornog događaja, tražeći da se utvrdi puna istina. S druge strane, iz Unutrašnje kontrole policije tvrde da nije bilo nezakonitog postupanja policajaca. Priča Svetlane Đokić.*“

Novinarski tekst – (OFF): „*Dok u spuškam pritvori čeka da Više tužilaštvo odluči da li će protiv njega podići optužnicu, porodica dvadesetpetogodišnjeg Novljanina Marka Radovića tvrdi da on osmog decembra prošle godine nije pokušao da ubije službenike hercegovačke policije Aleksandra Vukićevića i Sendina Ljucu. Radovićev brat Božidar kategoričan je da su te noći upravo policajci Marka teško povrijedili. Da dokaže da nisu tačni iskazi policajaca da su te noći samo jednom, kako su rekli, ‘počistili’ Radovića, koji ih je navodno prethodno opsovao i vadio pištolj na njih, brat osumnjičenog pribavio je snimak čitavog događaja. Iako lošijeg kvaliteta, na njemu se jasno vidi da je ‘čišćenje’ od strane, kako kaže Radović, Vukićevića trajalo nekoliko minuta, dok mu brata nije ostavio krvavog da leži na pločniku. Sve je, tvrdi, počelo nakon što je njegov brat sa drugom Slavkom Vidakovićem krenuo do objekta brze hrane. Pri silasku, tvrdi, Marko je sreo policajce, i tom prilikom, jednog od njih u prolazu zakačio ramenom.*“

U nastavku je emitovana video izjava g. Božidara Radovića, brata osumnjičenog.

Božidar Radović: „*...I tu je njemu Vukićević rekao: ‘Što je, mali klošaru, šta se guraš, šta oćeš?’ Marko je, ništa, reko samo: ‘Lakše malo, nikakav problem nije.’ Ljuca i Vukićević su se vratili prema njemu, i u tom momentu, kreću obojica da ga udaraju, što potvrđuje snimak. U tom momentu, dok su oni njega udarali, ispaljuje se metak iz pištolja, iz ruka Vukićevića. Vukićević, zatim, ‘divlja’ po fast food-u, tjera goste i govori im: ‘Dolazi milicija, nemoj da je ko reko nešto da je vidio. Niko ništa nije vidio.’“*

Kao pokrivalice za prethodno opisani dio priloga korišćen je snimak sa nadzornih kamera na kojem je u donjem lijevom uglu naznačeno: CAM 3, u gornjem lijevom uglu naznačeno: Apowersaft – Video

Converter i u gornjem desnom uglu naznačeno: datum/vrijeme. U 18:40:12 minutu emitovanog programskog sadržaja na ekranu se pojavljuje crveni krug, u okviru kojeg se nazire fizički obračun nekoliko osoba. U 18:40:30 minutu na dostavljenom snimku se primjećuje kratki svjetlosni bljesak, kao i snimak sa nadzornih kamera u trenutku kada na lice mjesta dolazi policija (prim.aut.1. emitovani snimak nadzorne kamere je veoma lošeg kvaliteta i ne mogu se dati preciznije informacije u vezi sa emitovanim sadržajem). Takođe je korišćen i snimak spoljašnjeg dijela Zavoda za izvršenje krivičnih sankcija.

Novinarski tekst – (OFF): „Sa prikupljanjem dokaza porodica se tu nije zaustavila. Pribavili su fotografije službenika policije iz lokala u kojem su prethodno bili, a u kojem se nalazio i osumnjičeni. Iako se po slikama vidi da su policajci pili alkohol, urađeni alko-test bio je negativan. Ni tu nije kraj. Na istim slikama jasno se vidi da je Vukićević, pomenute noći, sat prije incidenta nosio bijelu jaknu, ali je Forenzičkom centru dostavljena odjeća druge boje, koja je, navodno, uzeta od njega, i na kojoj nije utvrđeno prisustvo barutnih čestica. Interesantno je i da barutne čestice nijesu pronađene ni na garderobi koja je odužeta od osumnjičenog. Porodica tvrdi da ima svjedoke koji su vidjeli šta se zaista te noći dogodilo, ali da, vjerovatno, iz straha ne žele o tome da govore. Objašnjavaju i zašto je Marko te noći išao naoružan.“

U nastavku je emitovana video izjava brata osumnjičenog g. Božidara Radovića.

Božidar Radović: „...Gospodin Dragoljub Pejaković mu je rekao da mu je ugrožena bezbjednost, tipa, radi lokala, što drži lokal na autobuskoj stanici, da mu je ugrožena bezbjednost radi toga, što drži lokal sa sestrom Zorana Mrvaljevića.“

Novinarski tekst – (OFF): „Radović traži samo da se utvrdi prava istina, pa se advokat njegovog brata obratio Unutrašnjoj kontroli policije, tražeći da ispituju ovaj slučaj. Odgovor iz Unutrašnje kontrole dobila je i naša televizija, a u njemu se kaže, da nakon uvida, u krivičnu prijavu protiv Radovića nijesu konstatovane činjenice i okolnosti koje bi ukazivale na neprofesionalno ili nezakonito postupanje policijskih službenika.“

Kao pokrivalice za navedeni dio teksta korišćene su fotografije koje je dostavio brat osumnjičenog g. Božidar Radović, na kojima se vidi više osoba, bez vremenskog i prostornog određenja, kadrovi na kojima su prikazani *Zapisnici o izvršenoj kontroli prisustva alkohola u organizmu* za osobe Lj. S. i V.A., kao i *Nalaz i Mišljenje Forenzičkog centra* u vezi sa utvrđivanjem postojanja, odnosno nepostojanja, barutnih čestica na garderobi M.R., A.V. i S.Lj. Takođe su emitovani i snimci spoljašnjeg dijela Ministarstva unutrašnjih poslova Crne Gore.

- 2) Dana 18. marta 2019. godine, Agenciji je dostavljen prigovor gospodina Budimira Vukićevića iz Nikšića, na rad privrednog društva „Televizija Vijesti“ d.o.o. Podgorica (u daljem tekstu: emiter), emitera televizijskog programa „Televizija Vijesti“ (zaveden kod Agencije pod br. 02-414 od 18.03.2019.g.).

Predmetni prigovor se odnosio na prilog emitovan u informativnim emisijama „Vijesti u pola 7“ dana 10. marta 2019. godine u terminu od 18:30 sati.

Na početku, podnosilac prigovora istakao je da se „obraća povodom priloga na televiziji „Vijesti“ dana 10.03.2019.god. od 18 časova i 30 minuta koji je pušten u sklopu dnevnika pod naslovom 'Radovićeva porodica: Marko nije pokušao da ubije policajce, oni su njega teško povrijedili'. Podnosilac prigovora je ukazao da je novinarka u predmetnom prilogu „sebi dala za pravo da objavi niz neprovjerenih neistina i to na krajnje neprimjeren način“, naglašavajući sljedeće:

- „objavila je puna imena i prezimena dvojice policajaca a da zato nije pokušala da ih kontaktira i uzme izjavu od njih“, kao i da je „novinarka slučajno napisala NN službenici policije i onda tražila izjavu od Uprave policije to bi bilo u redu, ali kad je pomenula puna imena i prezimena, bila je dužna da zatraži i od njih izjavu radi objektivnog izvještavanja, što ovdje nije bio slučaj, a ni želja“;
- „objavila je izmontirani snimak sa mjesta događaja što se lako može zaključiti po vremenu koje teče u desnom gornjem uglu, i to sa 04:44:48 vrijeme se naglo mijenja na 04:44:22“, što kako navodi, „potvrđuje njegove (podnosioca prigovora) tvrdnje da se radi o zlonamjernom i smišljenom dezinformisanju građana Crne Gore“;

- „zatim je objavila slike iz lokala čime je na najgrublji način prekršila Zakon o zaštiti ličnih podataka“;
- „...objavila je i službeni dokument gdje se jasno vide svi lični podaci ove dvojice službenika i to: ime i prezime, jedinstveni matični broj i adresa stanovanja, čime je svjesno, neprofesionalno i bahato prekršila Zakon o zaštiti ličnih podataka“;
- „izrekla je tvrdnju da je A. nosio bijelu jaknu, a da je drugu predao Forenzičkom centru“. Međutim, podnosilac prigovora ukazuje da „je na snimku kamera za noćno snimanje (sa IC farom) tamnija boja prikazuje kao svjetlija“ i da se na ovaj način „drastično dezinformiše javnost“;
- „na elektronskom portalu 'Vijesti' ove dezinformacije pregledalo 16.000 ljudi“.

Podnosilac prigovora je ukazao da je „kao otac jednog od policajaca stupio u kontakt sa novinarkom gđom Svetlanom Đokić 12.03.2019.g.... i u razgovoru... ukazao na ... greške koje je ona napravila kao novinarka, sa dugogodišnjim iskustvom“, kao i da je „sve vrijeme čekao da li će ista (novinarka) po pitanju tog priloga da objavi, promjeni ili ga povuče sa sredstava javnog informisanja i svih elektronskih medija“, međutim, kao se navodi, „to se nije dogodilo“.

Imajući u vidu navedeno podnosilac prigovora je zaključio „da je cilj ove novinarke bio da obmane javnost, da izvrši pritisak na tužilaštvo i sudstvo a u istom momentu da ovoj dvojici službenika policije nacрта metu“.

Na kraju podnosilac prigovora je naveo da se radi o „jednostranom, neprofesionalnom i bahatom primjeru novinarstva, koji je imao za cilj samo dezinformisanje javnosti, pritisak na državne institucije i svjesni uticaj na bezbjednost ovih mladih ljudi“.

- 3) Agencija je emiteru dostavila predmetni prigovor i zatražila da, u roku od sedam dana od dana prijema zahtjeva, dostavi pisano izjašnjenje na date navode (akti broj 02-414/2 od 25.03.2019.god.).
- 4) U pisanom izjašnjenju na podneseni prigovor (akt zaveden pod br. 02-414/3 od 01.04.2019.god.) emiter je naveo da je „sporni programski sadržaj pripremila novinarka Svetlana Đokić“, kao i da u prilogu dostavlja „njeno pisano izjašnjenje, kojim u cjelosti osporava navode iz prigovora“. Emiter je istakao da je u „potpunosti saglasan sa izjašnjenjem novinarke Đokić, pri čemu posebno ukazuje da podnosilac prigovora nije tražio i iskoristio pravo na ispravku ili odgovor na objavljeni sadržaj“. Takođe, emiter je ukazao da je novinarka „postupala u skladu sa dužnom novinarskom pažnjom prilikom pripremanja predmetnog sadržaja, da nije bilo mjesta neobjavljivanju identiteta policijskih službenika, da je od nadležnog organa tj. Uprave policije pribavljena informacija povodom spornog događaja koja je takođe objavljena, i da u konkretnom slučaju nije došlo do kršenja Zakona o zaštiti ličnih podataka, jer informacije o policijskim službenicima koji se pominju u predmetnom sadržaju niti jednim aktom nisu označene kao tajne“. Na kraju emiter zaključuje da „smatra da Televizija Vijesti doo objavljivanjem predmetnog sadržaja nije prekršila niti jednu odredbu zakona“.

U izjašnjenju novinarka Svetlana Đokić je navela sljedeće:

- „objavljivanjem identiteta policijskih službenika ...nije bilo kršenja bilo kog zakona niti profesionalnih pravila a ovo iz razloga što je zakonskim odredbama ali i Kodeksom novinara Crne Gore jasno predviđeno čiji identitet treba štititi“, ukazujući da „spomenuta lica ne spadaju u 'osjetljive kategorije' niti je riječ o slučaju koji nosi oznaku tajno, to nije bilo razloga da njihova imena ne budu objelodanjena ako je to u javnom interesu“. Novinarka je istakla „da je Savjet Evrope u više navrata ukazao državi Crnoj Gori neprihvatljivu praksu prikrivanja identiteta policijskih službenika, te kako su podaci policijskih službenika i javno dostupni svakom građaninu u čijem interesu policija i treba da postupa, to su ovakvi prigovori apsolutno neosnovani“. Takođe smatra „da je ovdje postojao javni interes jer se radi o prijavi građanina na mogući slučaj policijske torture i da objavljivanjem predmetnih informacija nije prekršen niti Kodeks novinara Crne Gore niti bilo koji drugi propis“.
- povodom navoda u prigovoru da je bila „dužna da zatraži izjavu od policijskih službenika“ ukazuje da je „dopis sa pitanjima vezanim za konkretan slučaj upućen Ministarstvu unutrašnjih poslova i Unutrašnjoj kontroli policije o čemu posjeduje i pisani trag u vidu poslanog e-maila i odgovora na ist“. Ona je ukazala da „nije prekršeno načelo objektivnosti i nepristrasnosti jer je pitala nadležni organ, u ovom slučaju Unutrašnju kontrolu, da li je

...došlo do neprofesionalnog i nezakonitog postupanja policijskih službenika i dobila odgovor da nije', kao i da je „u najavi priloga poštovan princip balansa jer je nakon navoda porodice Radović da su dva policajca teško povrijedila Marka Radovića navedeno da 'iz Unutrašnje kontrole tvrde da nije bilo nezakonitog postupanja policajaca".

- povodom navoda u prigovoru oko dijela priloga „gdje je emitovan video snimak s mjesta događaja ...('lako može zaključiti po vremenu koje teče u desnom gornjem uglu i to sa 04:44:48 vrijeme se naglo mijenja na 04:44:22')", da „u televizijskim priložima, da bi se neke stvari istakle, nijednim zakonskim propisom niti Kodeksom novinara nije zabranjeno da se jedan kadar ponavlja i po nekoliko puta što je bio i ovdje slučaj, ako je to u cilju objektivnijeg rasvjetljavanja nekog događaja", kao i da je „do ponavljanja moralo doći i zbog toga što se radi o snimku lošeg kvaliteta a što je takođe vrlo jasno naznačeno u prilogu upravo da ne bi bilo manipulacija".
- „objavljivanje slika iz lokala ne smatra kršenje Zakona o zaštiti ličnih podataka već u konkretnom slučaju mogu predstavljati jedan od dokaza o ponašanju službenika Uprave policije prije kritičnog događaja" ukazujući da se „na slikama vidi da je na njihovom stolu akhol dok je kasniji alkotest bio negativan što takođe može da ukaže na ukupno postupanje policije u ovom slučaju".
- „... jasno se vidi da nisu objavljeni matični brojevi već datumi rođenja, tako da tu nema kršenja Zakona o zaštiti ličnih podataka", kao i da „dokumenti predstavljaju u stvari izvještaje o alkotestiranju policijskih službenika a čiji rezultati su... podjednako sporni kao čitava prijava gospodina Vukićevića".
- povodom navoda podnosioca prigovora da „je izrekla lažnu tvrdnju da je 'A. nosio bijelu jaknu a da je drugu predao Forenzičkom centru', ukazala je da će isto biti „predmet dokazivanja i tokom sudskog postupka". Takođe, novinarka je ukazala da „nije obavezna da zna princip rada video-nadzora u lokalima".

Novinarka je u izjašnjenju istakla da je podnosilac prigovora stupio u kontakt sa njom 12.03.2019.g. kao i da je „ponudila gospodinu Vukićeviću da demantuje tvrdnje odnosno da iskoristi pravo na ispravku ili odgovor" i da mu je saopštila „da u prilogu nema stava novinara već da je to priča koju je ispričao gospodin Božidar Radović".

Na kraju izjašnjenja, novinarka je navela da u predmetnom prilogu „nije prekršen nijedan član Zakona o elektronskim medijima, niti Pravilnika o programskim standardima u elektronskim medijima, kao ni Zakona o zaštiti ličnih podataka", jer, kako se navodi „u prilogu su poštovana pravila objektivnosti i nepristrasnosti (slučaj je sagledan sa svih aspekata pa i onih koji odgovaraju podnosiocu prijave a odnose se na to daje uhapšeni mladić Marko Radović nosio pištolj tokom spornog događaja), pravičnosti i izbalansiranosti (Unutrašnja kontrola policije nije konstatovala nezakonito postupanje policijskih službenika...), a objavljeni su i suprotstavljeni stavovi odnosno različita mišljenja (porodice Radović i Unutrašnje kontrole policije). Ona je zaključila da kada je u pitanju „moguće ugrožavanja privatnosti, ovdje se radi o slučaju koji se desio na javnom mjestu, o kom su već izvještavali i drugi mediji i, s obzirom, da postoje kontradiktorne tvrdnje policije i osumnjičenog Radovića, smatrali su da je nedvosmisleni javni interes da se ovim bave jer se radi ili o ozbiljnom krivičnom djelu (pokušaj ubistva policajaca) ili o slučaju prekoračenja službene dužnosti odnosno policijske torture", kao i da su „sve tvrdnje u prilogu potkrijepljene zvaničnim dokumentima policije i video snimcima i fotografijama prije i tokom spornog događaja".

- 5) Članom 55 st. 1 Zakona propisano je da je emiter dužan da poštuje privatnost i dostojanstvo građana i štiti integritet maloljetnih lica.
- 6) Članom 4 stav 1 alineja j) Pravilnika definisano je načelo nepristrasnosti kao obaveza elektronskih medija da činjenično izvještavanje jasno odvoji od stava, mišljenja ili komentara, pri čemu lično uvjerenje i mišljenje urednika i novinara ne smiju da diskriminatorno utiču na izbor teme i način njenog predstavljanja. Primjena ovog načela isključuje manipulisanje izjavama, saopštenjima i sličnim sadržajima s ciljem promjene njihovog osnovnog smisla (zlonamjerno skraćivanje ili montiranje djelova sadržaja i sl.), odnosno manipulacije slikom, tonom i sadržajem koje iskrivljuju osnovni smisao saopštenog.

- 7) Članom 7 stav 1 alineja a) Pravilnika propisana je obaveza emitera koji proizvode (uređuju i emituju) informativni program da to rade profesionalno i odgovorno i na taj način da doprinose slobodnom, istinitom, cjelovitom, nepristrasnom i blagovremenom informisanju javnosti o događajima u zemlji i inostranstvu.
- 8) Članom 8 stav 1 Pravilnika propisana je obaveza elektronskih medija da, u proizvodnji informativnih programa, poštuju načela objektivnosti, nepristrasnosti, blagovremenosti, tačnosti, zabrane diskriminacije, slobode objavljivanja komentara i primjene pravila druge strane.
- 9) Članom 12 u stavu 2 Pravilnika propisano je da svako narušavanje privatnosti mora biti opravdano dokazivim javnim interesom, a naročito kada se radi o maloljetnicima i osobama koje ne obavljaju javne funkcije i nijesu eksponirane u javnosti.

Istim članom u stavu 3 Pravilnika propisano je da kada se u programskim sadržajima iznose navodi o nepodobnim djelima ili nekompetentnosti ili ako sadrže negativne konotacije na račun bilo koje osobe ili organizacije, osobama čije se ime spominje pružice se prilika da učestvuju u programu ili da komentarišu date navode.

- 10) U cilju utvrđivanja osnovanosti žalbenog navoda da je izreka nejasna i u suprotnosti sa dokazima Savjet Agencije je ostvario uvid u predmetno rješenje i konstatovao da su dispozitiv i njegovo obrazloženje međusobno saglasni u mjeri da se logično, jasno i pouzdano može ocjenjivati zakonitost rješenja, jer je dato obrazloženje u cjelosti upodobljeno sa sadržinom dispozitiva. Saglasno navedenom, Savjet Agencije je odbacio kao neosnovan navod žalbe i konstatovao da je prvostepeni organ postupio saglasno članu 22 stav 3 Zakona o upravnom postupku i da dispozitiv rješenja sadrži sažetu i jasnu odluku o upravnoj stvari.
- 11) Prvostepeni organ pravilno ukazuje da se ne može dovesti u pitanje pravo emitera da u skladu sa svojom uređivačkom politikom, traži, pribavlja, objavljuje i prenosi informacije od interesa za javnost tj. informacije za koje postoji opravdani interes javnosti da zna. Postojanje sumnje da li je u slučaju, koji se desio decembra 2018.g., došlo do pokušaja ubistva dva policajca ili „*nezakonitog postupanja policajaca*“, predstavlja pitanje od javnog interesa. Nadalje, iako postoji javni interes da se pribave i objave informacije o mogućem slučaju policijske torture i „*ukaže na ukupno postupanje policije u ovom slučaju*“, ne može se zanemariti obaveza poštovanja pretpostavke nevinosti do donošenja pravosnažne odluke suda i interesa stranaka u postupku koji je u toku.
- 12) Prvostepeni organ pravilno zaključuje da dok se emituje video izjave brata osumnjičenog, u kojoj govori o samom događaju, kao pokrivalica se koristi snimak sa nadzorne kamere u kojem se nazire fizički obračun nekoliko osoba, pa je samim tim, emitovanjem snimka koji je veoma lošeg kvaliteta, emiter na sugestivan i tendenciozan način predstavio izjavu brata osumnjičenog posebno imajući u vidu da se stiče utisak da se radi o utvrđenom činjeničnom stanju („*potvrđuje snimak*“).
Emitovanje predmetnog snimka se ne može smatrati opravdanim kako bi se javnosti omogućilo da „*izvede zaključak o spornom događaju*“, niti je ponavljanjem istog dat doprinos identifikaciji lica odnosno sagledavanju toka spornog događaja.
- 13) Emitovanjem predmetnog snimka javnosti nije ponuđena nova, nedvosmislena i pouzdana informacija. Dakle, bez dovoljne novinarske pažnje, prioritet je dat objavljivanju snimka lošeg kvaliteta uz navode kojima se ukazuje na neprimjereno ponašanje koje se, navodno, potvrđuje upravo tim snimkom. Imajući u vidu navedeno, emiter je svjesno prihvatio rizik od senzacionalizma, kako pravilno zaključuje prvostepeni organ.
Savjet Agencije smatra da je prvostepeno rješenje donešeno u skladu sa principima Evropskog suda za ljudska prava, na koju se poziva i emiter u žalbi. Naime, prvostepeni organ nije osporio emitovanje predmetnog snimka, međutim nesporno je da se iz istog ne može „*izvesti zaključak o spornom događaju*“.
- 14) Ispravan je zaključak prvostepenog organa da prilog sadrži neproporcionalno više prostora za predstavljanje stavova samo jedne strane tj. porodice optuženog ili tumačenja/zaključaka novinarke, dok nije data šansa prozvanim policajcima i Upravi policije ili drugim organima (npr. Forenzički centar) da se izjasne o negativnim konotacijama na njihov račun (prekoračenje nužne odbrane, odnosno prekomjerna primjena sile, prikrivanje ili zanemarivanje dokaza).

Imajući u vidu da se u prilogu iznose navodi o nepodobnim djelima i koji sadrže negativne konotacije na račun određenih lica („... nisu tačni iskazi policajaca da su te noći samo jednom, kako su rekli, 'počistili' Radovića... 'čišćenje' od strane, kako kaže R. (brat uhapšenog, prim.aut.), V.-a trajalo nekoliko minuta, dok mu brata nije ostavio krvavog da leži na pločniku", „... Lj. i V. su se vratili prema njemu, i u tom momentu, kreću obojica da ga udaraju", „...po slikama se vidi da su policajci pili alkohol", „... jasno se vidi da je V., pomenute noći, sat prije incidenta nosio bijelu jaknu, ali je Forenzičkom centru dostavljena odjeća druge boje, koja je, navodno, uzeta od njega, i na kojoj nije utvrđeno prisustvo barutnih čestica"), emiter je imao obavezu da osobama, čija se imena spominju, pruži priliku da učestvuju u programu ili da komentarišu date navode (član 12 stav 3 Pravilnika).

Odsustvo toga se ne može opravdati time da je „jedna strana imala više da kaže”, imajući u vidu da emiter „drugoj strani”; licima koja se direktno spominju (službenicima policije) ili indirektno prozivaju (Uprava policije), nije pužio priliku da učestvuju u programu ili da komentarišu date navode u vezi sa predmetnim snimcima i fotografijama.

U izjašnjenju emitera se kaže da je emiter uputio „dopis sa pitanjima vezanim za konkretan slučaj... Ministarstvu unutrašnjih poslova i Unutrašnjoj kontroli policije... u vidu poslatog e-maila”. Na samom kraju priloga se kaže da porodica osumnjičenog „... traži samo da se utvrdi prava istina, pa se (njegov) advokat ... obratio Unutrašnjoj kontroli policije, tražeći da ispitaju ovaj slučaj. Odgovor iz Unutrašnje kontrole dobila je i naša televizija, a u njemu se kaže, da nakon uvida, u krivičnu prijavu protiv Radovića nijesu konstatovane činjenice i okolnosti koje bi ukazivale na neprofesionalno ili nezakonito postupanje policijskih službenika”.

Iz ovoga se ne može zaključiti da li je to odgovor Unutrašnje kontrole policije koji je dobio advokat osumnjičenog povodom „prijave protiv Radovića” i koji je dostavio novinarki na uvid ili je to odgovor koji je dobila novinarka povodom „pitanja vezanih za konkretan slučaj”.

Kao pokrivalice za ovaj dio teksta korišćene su fotografije koje je dostavio brat osumnjičenog, kadrovi na kojima su prikazani *Zapisnici o izvršenoj kontroli prisustva alkohola u organizmu* za osobe Lj. S. i V.A., kao i *Nalaz i Mišljenje Forenzičkog centra* u vezi sa utvrđivanjem postojanja, odnosno nepostojanja, barutnih čestica na garderobi M.R., A.V. i S.Lj.

Iako je, kako se navodi u žalbi, prilog emitovan u namjeri da se „izazove polemika u javnosti”, stiče se utisak da se njime prvenstveno dovodi u pitanje pomenuti odgovor Unutrašnje kontrole policije, odnosno postupanje policijskih službenika („Iako se po slikama vidi da su policajci pili alkohol, urađeni alko-test bio je negativan. Ni tu nije kraj. Na istim slikama jasno se vidi da je Vukićević, pomenute noći, sat prije incidenta nosio bijelu jaknu, ali je Forenzičkom centru dostavljena odjeća druge boje, koja je, navodno, uzeta od njega, i na kojoj nije utvrđeno prisustvo barutnih čestica. Interesantno je i da barutne čestice nijesu pronađene ni na garderobi koja je oduzeta od osumnjičenog”).

- 15) U žalbi se navodi da je cilj emitovanja predmetnog priloga bio da se „izazove polemika u javnosti”, jer, kako se kaže u uvodu priloga „porodica ..M.R. koji je uhapšen ... pod sumnjom da je pokušao da ubije dva policajca tvrdi da to nije tačno, već da su policajci njega teško povrijedili. Zbog toga su ... dostavili i snimak spornog događaja, tražeći da se utvrdi puna istina ...”. Može se smatrati da je u interesu ostvarivanja prava javnosti da zna da li su u predmetnom slučaju potpuno i pravilno sagledane sve relevantne činjenice i dokazi (snimci sa lica mjesta, kao i snimci/fotografije sa drugih lokacija koja mogu ukazati na vjerodostojnost datih izjava ili izuzetih dokaza), koji bi mogli da ukažu na „neprofesionalno ili nezakonito postupanje policijskih službenika” ili istražnih organa uključenih u prikupljanje i analizu dokaza. Dakle, ne dovodi se u pitanje pravo emitera da emituje snimak ili prikaže fotografije sa neposrednog mjesta događaja ili drugih mjesta od značaja za sporni događaj (što prvostepen organ nije doveo u pitanje) i na taj način ukaže na iznesene sumnje ili tvrdnje oko sagledavanja svih relevantnih činjenica ili dokaza. Ono što se opravdano prepoznaje od strane prvostepenog organa je naglašavanje prikazanih snimaka i fotografija kao nepobitnih dokaza („Iako se po slikama vidi da su policajci pili alkohol...”, „Na istim slikama jasno se vidi da...”, „brat osumnjičenog pribavio je snimak čitavog događaja. Iako lošijeg kvaliteta, na njemu se jasno vidi da...”).
- 16) Emiter je na osnovu *Zapisnika o izvršenoj kontroli prisustva alkohola u organizmu* za osobe Lj. S. i V.A., *Nalaza i Mišljenja Forenzičkog centra* u vezi sa utvrđivanjem postojanja, odnosno nepostojanja, barutnih čestica na garderobi M.R., A.V. i S.Lj. kao i fotografija koje je dostavila porodica

osumnjičenog (bez vremenskog i prostornog određenja) iznio stav (kako se u žalbi navodi „zapažanje”) kao već utvrđeno činjenično stanje („Sa prikupljanjem dokaza porodica se tu nije zaustavila. Pribavili su fotografije službenika policije iz lokala u kojem su prethodno bili, a u kojem se nalazio i osumnjičeni. Iako se po slikama vidi da su policajci pili alkohol, urađeni alko-test bio je negativan. Ni tu nije kraj. Na istim slikama jasno se vidi da je Vukićević, pomenute noći, sat prije incidenta nosio bijelu jaknu, ali je Forenzičkom centru dostavljena odjeća druge boje, koja je, navodno, uzeta od njega, i na kojoj nije utvrđeno prisustvo barutnih čestica. Interesantno je i da barutne čestice nijesu pronađene ni na garderobi koja je oduzeta od osumnjičenog”). Imajući u vidu navedeno, emiter je propustio da traži, pribavi i objavi komentar indirektno prozvano Uprave policije i Forenzičkog centra. Izostankom takvih stavova ili bar pokušaja da se oni obezbijede, emiter nije doprinio da različiti pristupi i mišljenja budu profesionalno i korektno zastupljeni.

Emiter je ovakvim formulacijama komentara i uređivačkim intervencijama propustio da, na profesionalan i odgovoran način, objavi cjelovitu i nepristrasnu informaciju, što je zaključeno i u prvostepenom postupku. Takođe, može se konstatovati da je emiter na ovaj način, svjestan lošeg kvaliteta snimaka i fotografija, iste predstavio kao autentične i jasne, odnosno kao osnov za utvrđivanje i predstavljanje činjeničnog stanja.

Naime, emiter je posebno bio obavezan da vodi računa o obezbjeđivanju neophodne nepristrasnosti jer je predmetni prilog emitovan za vrijeme postupka koji je u toku, odnosno prije pravosnažne odluke suda, u okviru informativnog programa za koje gledaoci, uobičajeno, imaju veći stepen očekivanja kad je u pitanju pružanje uravnoteženih, nepristrasnih i provjerenih informacija.

- 17) Ispravan je zaključak prvostepenog organa da emiter nije poštovao privatnost službenika policije (član 55 st. 1 Zakona) imajući u vidu da se objavljivanjem cjelokupnog Zapisnika u kojem su navedeni lični podaci službenika policije (datum rođenja, prebivalište/boravište, ulica i br., opština) ne može opravdati dokazivim javnim interesom (član 12 u stavu 2 Pravilnika). Jer, objavljivanje bilo kojeg ličnog podatka (ime, datum rođenja, prebivalište/boravište, ulica i br., opština ili sl.) ne doprinosi javnom interesu odnosno sagledavanju eventualnih nepravilnosti u radu pojedinaca ili istražnih organa u postupku koji je u toku.
- 18) Prvostepeni organ je prilikom izricanja upravno-nadzorne mjere imao u vidu da je izrečena mjera srazmjerna prirodi i težini povrede zakona, odnosno propisanih standarda, pozivajući se na kršenja obaveze emitera da poštuje privatnost građana, kao i da informativnim programom doprinosi cjelovitom i nepristrasnom informisanju javnosti o događajima u zemlji i obezbjeđuje da različiti pristupi i mišljenja budu profesionalno i korektno zastupljeni, čime emitera ni na koji način nije „pokušao ograničiti kako u prenošenju informacija tako i u slobodi izražavanja”, kako se navodi u žalbi. Neosnovani su navodi iz žalbe da stavovi prvostepenog organa „vode cenzuri medija”. Naime, izrečenom upravno-nadzornom mjerom (upozorenje) prepoznata je odgovornost emitera za kršenje navedenih standarda, bez dovođenja u pitanje njegovog prava da, kroz izvještavanje o konkretnim slučajevima, pokreće i doprinosi debati i polemici o postupanju državnih službenika ili organa, odnosno razotkivanju i suzbijanju prekorachenje nužne odbrane, odnosno prekomjerne primjene sile od strane policije, kao i zloupotrebe službenog položaja kroz prikrivanje ili zanemarivanje dokaza u toku istražnih ili sudskih postupaka, što je sve prepoznao i prvostepeni organ. Ono što se pri tome ne može zanemariti je potreba i obaveza emitera da se ostvarivanjem takvog prava emitera, kao i prava javnosti da zna, ne može dovesti u pitanje ili ugrožavati pravo na zaštitu privatnosti i dostojanstva pojedinaca, odnosno pravo javnosti na cjelovito i nepristrasno informisanje.
- 19) Kao što je i navedeno u prvostepenom postupku, Agencija nema nadležnost da utvrđuje istinitost iznesenih stavova, činjenica i slično, već je to nadležnost sudskih organa. Zadatak Agencije je da sagleda, u okviru propisanih programskih standarda, da li je emiter profesionalno i odgovorno, na nepristrasan, objektivan i cjelovit način prenio ili iznio informacije tako da gledaoci mogu zaključiti da li se radi o potvrđenim ili nepotvrđenim činjenicama ili nečijem stavu ili komentaru.
- 20) Podnosilac žalbe nije iznio nove dokazne predloge ili činjenice kojim bi se potvrdila osnovanost podnesene žalbe, odnosno koje bi ukazivale da Agencija nije, prilikom donošenja prvostepenog Rješenja, potpuno i pravilno utvrdila sve činjenice i okolnosti koje su od značaja za donošenje Rješenja. Naime, prvostepenim Rješenjem je konstatovano da je emiter objavljivanjem spornog programskog sadržaja prekršio čl. 55 st 1 Zakona i čl. 7, 8 st. 1 i 2 i 12 stav 3 Pravilnika, zbog toga što nije poštovao privatnost građana i nije doprinio cjelovitom i nepristrasnom informisanju javnosti

o događajima u zemlji i obezbijedio da različiti pristupi i mišljenja budu profesionalno i korektno zastupljeni.

Savjet Agencije je utvrdio da je postupak koji je prethodio prvostepenom Rješenju pravilno i zakonito sproveden i da je Rješenje pravilno i na zakonu zasnovano, a žalba neosnovana.

Saglasno navedenom, Savjet Agencije je odlučio kao u dispozitivu ovog Rješenja.

Ovo rješenje će biti objavljeno na veb-sajtu Agencije za elektronske medije www.aemcg.org.

Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja.

PRAVNA POUKA

Ovo rješenje je konačno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Crne Gore, u roku od 20 dana od dana prijema rješenja. Tužba se podnosi u tri primjerka, sa dokazom o uplati 10,00 Eur sudske takse na žiro-račun broj 832-11521-69, shodno tarifnom broju 16. Zakona o sudskim taksama.

**Predsjednik
Savjeta Agencije za elektronske medije**

Dostavljeno:

- Gospodin Budimir Vukićević, podnosilac prigovora
- Privredno društvo „Televizija Vijesti“ d.o.o.
- Direktor Agencije za elektronske medije
- Arhiva